

عنوان مقاله:

بازآفرینی محله تاریخی سیروس تهران در جهت توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و دومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ساره داوری - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

پایداری فرایندی است آگاهانه، مشارکتی و متعادل کننده که سعی در رفع مشکلات بدون آسیب رساندن به نیازهای آیندگان را دارد. امروزه برای رسیدن به پایداری باید از جوامع کوچک آغاز کرد، بدین منظور در این پژوهش به بازآفرینی محله در بافت های شهری موجود در جهت ایجاد توسعه پایدار می پردازیم. توسعه محلهای پایدار به مدیریت بهره داری و استفاده از منابع انسانی، طبیعی و اکولوژیکی در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و محیطی نظارت دارد. شهر تهران در دوره معاصر کاملاً از مفهوم پایداری فاصله گرفته است و به شهری مصرفگرا تبدیل شده است. هدف از این تحقیق معرفی رویکرد بازآفرینی پایدار به عنوان راه حلی جهت حل پایداری مشکلات مناطق کمتر توسعه یافته شهری می باشد. روش تحقیق به صورت توصیفی بوده است نتایج حاصل از این تحقیق نشان می دهد که با توجه به قرار گیری اصول توسعه پایدار در قلب سیاست و عملیات بازآفرین شهری این رویکرد می تواند رویکرد مناسبی جهت انسجام اجتماعی، ارتقاء فعالیت های اقتصادی، نوسازیکالبدی، بهبود محیط زیست و حل پایدار مشکلات محلات کمتر توسعه یافته باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، محلات کمتر توسعه یافته، رویکرد بازآفرینی پایدار شهری، محله سیروس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115949>

